

PASAULES BESTSELLERS

JP DELANEY

TICIET MAN

IENAIDNIEKS IR TUVĀK,
NEKĀ TU DOMĀ

JP DELANIJS

TICIET
MAN

JP DELANEY

BELIEVE ME

JP DELANIJS
TICIET MAN

KONTINENTS
RĪGA

UDK 821.111-312.4
De 286

Copyright © 2018 Shippen Productions
This translation published by arrangement with
Ballantine Books, an imprint of Random House
a division of Penguin Random House, LLC
All rights reserved

JP Delanija romāna "Ticiet man"
publicēšanas tiesības pieder
"Apgādam "Kontinents""

No angļu valodas tulkojusi Gunita Mežule
Vāka dizains Artūrs Zariņš
Vāka foto © Zelenaya/Shutterstock.com
© Jag_cz/Shutterstock.com

ISBN 978-9984-35-915-1

© Tulkojums latviešu valodā,
mākslinieciskais noformējums,
"Apgāds "Kontinents"", 2018

MAIKLAM

"Jūs tēlojat ar visām savām rētām."

ŠELLĪJA VINTERSA

"Neviens cilvēks ilgāku laiku nespēj rādīt vienu seju
sev un otru vairākumam, beigās neapjūkot, kad mēģina
saprast, kura ir īstā."

NATENJELS HOTORNS "SARKANAIS BURTS"

Prologs

Izbraukšanas dienā viesiem tiek lūgts atbrīvot savus numurus līdz pulksten divpadsmitiem pusdienlaikā.

Vienpadsmitos "Leksingtonas viesnīcas" sestais stāvs ir teju tukšs. Viesnīca atrodas Manhetenas centrā, kur pat tūristiem ir saspringts darba grafiks, apmeklējot galerijas, universālveikalus un ievēribas cienīgus objektus. Visus gulētājus pamodina istabeņu saceltais troksnis, kad viņas sarunājas savā starpā spāniski, staigājot turp un atpakaļ no veļas istabas līdzās liftam, lai sagatavotu numurus jaunam viesu pieplūdumam jau šajā pašā pēcpusdienā.

Gaitenī novietotās paplātes ar nekārtīgi izmētātiem brokastu traukiem norāda, kuri numuri vēl nav iztīrīti.

Pie Terases apartamentu durvīm nav brokastu paplātes.

Katru rītu ikvienam numuram tiek piegādāts salocīts *The New York Times* eksemplārs līdz ar viesnīcas pateicības kartīti.

Terases apartamentu gadījumā šī laipnība ir tikusi noraidīta. Avīze atrodas uz paklāja neskarta. Uz durvju roktura virs tās ir pakarināta plāksnīte ar uzrakstu LŪDZU NETRAUCĒT.

Konsuela Alvaresa atliek Terases apartamentu uzkopšanu līdz pēdējam. Visbeidzot, kad visi pārējie numuri ir iztīrīti, viņa vairs nevar ilgāk gaidīt. Spītējot sāpošajai mugurai – viņa šorīt jau paguvusi nomainīt duci gultasveļas komplektu un izberzt duci dušas kabīņu –, Konsuela pieklausvē pie durvīm ar savu universālo atslēgu, uzsauc: "Numuru uzkopšana!" un gaida atbildi.

Tādas nav.

Ienākot viņa vispirms ievēro aukstumu. Ledains caurvējš rausta aizkaru drapērijas. Istabene nosodoši pie sevis murmina, pieiedama pie loga un pavilkdama auklu. Istabu piepilda pelēka gaisma.

Numurā valda nekārtība. Istabene aizcērt logu, izturēdamās mazliet demonstratīvi.

Gultā guļošais stāvs nesakustas.

– Lūdzu... Jums ir laiks mosties, – Konsuela neveikli nosaka.

Segas ir pārvilkta pāri sejai. Nogludinot ķermeņa aprīses, it kā kaut kas būtu aprakts zem sniega kārtām.

Palūkodamās uz nekārtību – apgāztu lampu, saplēstu vīna glāzi –, Konsuela piepeši sajūt kaut ko nelabu. Pērn otrajā stāvā notika pašnāvība. Nejauks gadījums. Pūsis pārdozēja narkotikas vannas istabā. Un viesnīca bija pilnībā rezervēta: viņām nācās uzkopt numuru un sagatavot to nākamajam iemītniekam līdz pulksten pieciem.

Nu, palūkojoties kārtīgi, šis tas Terases apartamentos šajā rītā šķiet neparasts, pat dīvains. Kurš gan liekas gultā, atstājot saplēstus stiklus uz paklāja, ja nākamajā rītā pats tajos var iekāpt? Kurš gan gul, pārvilcis segas pāri

galvai? Konsuela ir redzējusi daudz viesnīcas istabu, un aina viņas acu priekšā šķiet visādā ziņā nedabiska.

Pat iestudēta.

Konsuela pārmet krustu. Viņa nervozi uzliek plaukstu uz segām vietā, kur vajadzētu atrasties plecam, un to sapurina.

Pēc brīža vietā, kur bijusi piespiesta viņas plauksta, uz baltās gultasveļas izplaukst sarkans zieds.

Nu viņa saprot – kaut kas nav pareizi, ir noticis kas ļoti slikts. Konsuela atkal pieskaras gultai, šoreiz piedurdama klāt tikai pirkstu. Atkal gluži kā tinte, kas izsūcas uz dzēšlapas, uz palaga uzplaukst sarkana ziedlapiņa.

Konsuela saņem visu savu drosmi un ar kreiso roku atrauj segas.

Vēl pirms viņa ir aptvērusi redzēto, otra roka pasniežas augšup, lai pārmestu krustu. Taču šoreiz plauksta, kas pieskārusies pierai, tā arī neizpilda žestu līdz galam. Tā trīcēdama noslīgst lejup, lai apspiestu pār lūpām nākošo kliedzienu.

PIRMĀ DAĻA

(Pirms piecām dienām)

